

AÇILIŞ KONUŞMASI

Prof. Dr. CEM'İ DEMİROĞLU

İstanbul Üniversitesi Rektörü

Sayın Rektör, değerli İstanbul Üniversitesi'nin mensupları, değerli konuklar ve basın mensupları.

Bu mutlu törenimize hoşgeldiniz demekten ben de kıvanç duymaktayım. Bu başarılı çalışmalar sonucu elde edilen bu Psikolojik Hizmetler Binasının önemini Sayın Bölüm Başkam anlattılar. Bunlara tabii ben temas etmeyeceğim, ama psikolojinin önemini bir tıp hocası olarak takdir etmemenin imkâm yok. Şunu hatırlatmak isterim, belki Beğlân Hanım tevazu gösterdiler, söylemediler ama, bizim Tedavi Kliniğinde ilk psikoloji laboratuvarı yine Beğlân Toğrol tarafından kurulmuş ve kendisi senelerce hem hastalar üzerinde hem de tecrübe hayvanları üzerinde çalışmalar yapmıştır. Bizim Tedavi Kliniği, tedavi ekolü dediğimiz türden hizmeti çok erken görmüş ve Sayın Beğlân Toğrol'la işbirliğini sürdürmüş bir klinikdir.

Biraz da Üniversitemizden bahsetmek istiyorum : Çünkü denildi ki arsa verildi bina yaptırılmadı. Doğrudur. Şimdi bakan, yanımızdaki bina bir talebe merkezi olacak. Binayı biz satm adık, içini de boşalttık, fakat henüz tamir edemedik. Bir tane de bir Kültür Merkezi yaptık. Binayı bitirdik, fakat içini tefriş edemedik. Bunların hepsi bütçe sıkıntısından. Dışardaki bütçelerle bizim bütçenin mukayesesini yapalım : Bakınız, bizim çapta talebe sayısı olan ve öğretim üyesi sayısı aşağı yukarı bizim Üniversite kadar olan bir iki üniversite ele alalım. Almanya'dan örnekler; Batı Berlin, ve Münih Üniversiteleri. Bunların bütçeleri iki milyon mark, yani, iki trilyon Türk Lirası. Bizim bütçemiz yüz on milyar Türk Lirası,

yani, yirmide bir, yüzde beş bütçeyle biz aynı çapta hizmet vermeye çalışıyoruz. Sonra da, «onlarla yarışın», diyorlar, yarışıyoruz. Ama tabii ki, belki eğitimde onların başarısını biraz yakalayabiliyoruz ama, araştırma sorunlarında onlara ulaşmak imkânsız. Ama Türkiye'nin bütçesine bakınca Milli Eğitim bütçesi iki trilyon küsur. Bunun bir trilyonu üniversitelere verilmiş ve 28 üniversite var! Gene İstanbul Üniversitesinin en yüksek; yüz on milyar, fakat dediğim gibi dışardaki Batı Üniversitesinin yüzde beşi. Bu yüzde beşle biz binaya bakacağız, talebe hizmet vereceğiz, tabii maaşlar dahi bu yüz on milyarın içindedir. Elbette ki bazı kusurlarımız olacaktır. Bunu hem hocalarımızın hem de talebelerimizin bilmesini isterim. İsteklerin sınırı sonsuzdur. İnsanoğlu zaten istek arzusu olmazsa koyduğunuz yerde durur. İsteyecek ki üerleme olsun. Biz de istiyoruz ama isteğimize karşılık aldığımız bütçede budur. Türkiye'nin içinde en yüksek bütçe bizimki olmakla birlikte metre kare saha olarak, ve talebe sayısı olarak bir bütçe hesabı yapılırsa bizim bütçemizin bu miktarın üstünde olması gerekir. Bizden sonra gelen bir üniversite, herhangi bir x üniversitesi diyelim : Bakıyorsunuz, altmış milyar almış ama bizim üniversite kadar ne öğretim üyesi var, ne metre kare sayıda binası var, ne de öğrencisi var. İşte, bunların düzeltilmesine çalışıyorum. Ancak, bütün bu mahrumiyetlere rağmen bir şeyler yaptığımızı görüyorum. Bunda hocalarımızın gayreti, ve Dekanlarımızın gayreti, eksik olmasınlar, çok yerindedir. Müşterek çalışıyoruz. Bundan sonra da pek çok şeyler yapacağımıza inanıyorum.

Bu merkezin hayırlı uğurlu olması dileğiyle sözlerime son verir, sizleri selamlarım.